

hold. Vi have taget Minespærringer og Mineanlæg med i vort Forsvar, saa godt vi kunne. Maaske skulde Ordningen paa disse Punkter have været noget stærkere endnu, end den er. Vort Forsvar skal indrettes til et Neutralitetsforsvar, ikke til Angreb. Vi skulle danne en Hær, der passer til vore Forhold, og som blot skal anvendes til Forsvar. Den passive Mine er et Vaaben, der ikke kan bruges udenfor Landets Grænser og absolut kun kan anvendes til Forsvar. Torpedobaade og faste Anlæg ere selvfølgelig ogsaa blot til Forsvar.

Men jeg ser i Hærens Ordning, som den her tænkes, nærmest en Kopi efter tysk og fransk Mønster, en Hær, indrettet paa gammel Vis med lang Uddannelsetid og mange Indkaldelser, kort sagt, alt det, der hører til en Kamphær, og som passer for de store Hære. Jeg mærker ikke, at der særlig er taget Sigte paa danske Forhold. Danmark er for det første et lille Land, men dernæst er det delt ved Bælter og Sunde. Formaalet maa være saa stærkt som muligt at benytte Danmarks særlige Hjælpekilder. Man har ikke forstaaet at faa en Forbindelse med Skytteforeningerne eller faa en Ordning i Retning af den svejtsiske Metode, saaledes at hele Ungdommen blev opdragen til at værgе Landet, naar det kneb. Det er muligt, at Forsvarskommissionens Medlemmer, hvis de have antydnet disse Tanker, ikke have kunnet slaa igennem overfor de sagkyndige. Men selv om de ikke have kunnet slaa igennem med disse Tanker over hele Linien, maatte de have kunnet gøre det paa enkelte Steder, og jeg tror, at det absolut vilde have været en Forbedring af vort Forsvar.

Hvad jeg kunde ønske, var, at der paa Sjælland dannedes en 3—4 Skyttebatailloner, særlig af de bedste Skytter i hele Landet, altsaa ikke alene af Folk, der have Bopæl paa Sjælland, men ogsaa af Folk, der høre hjemme i Jylland og paa Fyn og andre Landsdele. Saadanne Skyttebatailloner skulde bestaa af Folk, der have gennemgaaet Uddannelsen som Soldater, og dem skulde man byde en vis Lønning om Aaret for at tage Bopæl der og der. Jeg kunde tænke mig, at man lod dem bosætte sig i Egnen mellem Kalundborg, Slagelse og Næstved og gav dem Uniform og Vaaben i deres Hus og let Adgang til den Ammunition, de skulde bruge, og at man saa til Gengæld forlangte af dem, at de daglig skulde øve sig, eller om ikke det, saa dog skulde følge med og

holde deres Skydefærdighed vedlige, og at de saa en Gang om Aaret i 8 eller 14 Dage skulde være samlede til Øvelse for at lære Terrainet at kende, lære at bruge Terrainet, at forsvinde i det, om jeg saa maa sige. Naar vi saaledes fik organiseret de bedste Skytter, som vi have her i Landet, vilde det bøde meget paa, at vi ere saa faa. Jeg har i min Valgkreds en Læge, der nu er en ældre Mand, men uagtet han ikke er ung af Aar, er han dog med. Ogsaa sidste Gang var han med, han deltog nemlig i Englandsturen som en af Danmarks bedste Skytter. Naar vi havde 3—4,000 saadanne Mænd, der boede paa de Pladser, hvor man særlig kunde befrygte et Angreb, Mænd, som paa 1,000—1,200 Alen altid kunde træffe en Mands Hoved, vilde de opveje mindst 10—20 Gange saa mange almindelige Soldater. Et saadant uddannet Skyttekorps er jeg vis paa, vilde bidrage mægtigt til at skabe Respekt for at gøre Landgang paa Sjælland. Naar Fjenderne vidste, at der ikke blot var nogle Minespærringer og nogle Skanser, men at der ogsaa indenfor Skanserne laa disse Landets bedste Skytter, som kunde komme paa Pladsen ikke med Dages, men med Timers Varsel, og som ikke skulde føres over Bælter og Sunde, men være der til enhver Tid, vilde det betyde meget. En saadan Ordning tror jeg vilde gavne vort Neutralitetsforsvar vældigt, og jeg tror, det ikke vilde blive dyrere end det andet, naar vi saa til Gengæld kunde spare noget paa den lange Uddannelsesetid.

En Uddannelsesetid paa 6 Maaneder og 2 Gange Indkaldelse paa 25 Dage, ja, endog en Indkaldelse oppe imellem 9de og 12te Aargang paa 6 Dage, er i mine Øjne overflødig, og den generer Mandskabet saa stærkt, at dens Gennemførelse vilde møde mere Modstand, end om Danmarks Forsvar kostede nogle Tusinde eller nogle Millioner mere. Dette, at de unge Mænd skulle ligge lang Tid i Tjenesten uden at føle, at de gøre nogen virkelig Nytte, og uden at det behøves, det vil genere dem meget, og jeg er vis paa, at hvis der vil blive rettet Bebrejdelser for noget, da ville vi ad Aare faa stærke Bebrejdelser for det. Det kan maaske neppe afkortes, medmindre man finder noget andet, og det er derfor, jeg har antydnet: Lad os hellere anvende nogle Penge paa et saadant dygtigt Skyttekorps og spare paa de lange Indkaldelser. Alle vi, der have været Soldater, ere klare over, at meget af det, vi spildte vor Tid paa, kunde undværes. Vi skulle ikke paa lange Dagsmarcher og